

NORDENFLYCHT, HEDVIG CHARLOTTA

**Öfwer hennes kongl. maj:t drottningens
helsas högstönskade återwinnande./ (Hedvig
Charlotte Nordenflycht.) Tryckt uti kongl.
tryckeriet, 1753. [Stockholm].**

Stockholm
1753 :

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!



Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>



Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

Vitt. Sv.

Vers. Kgl.

Lovisa Ulr.

1753 4.

1700 - 1829

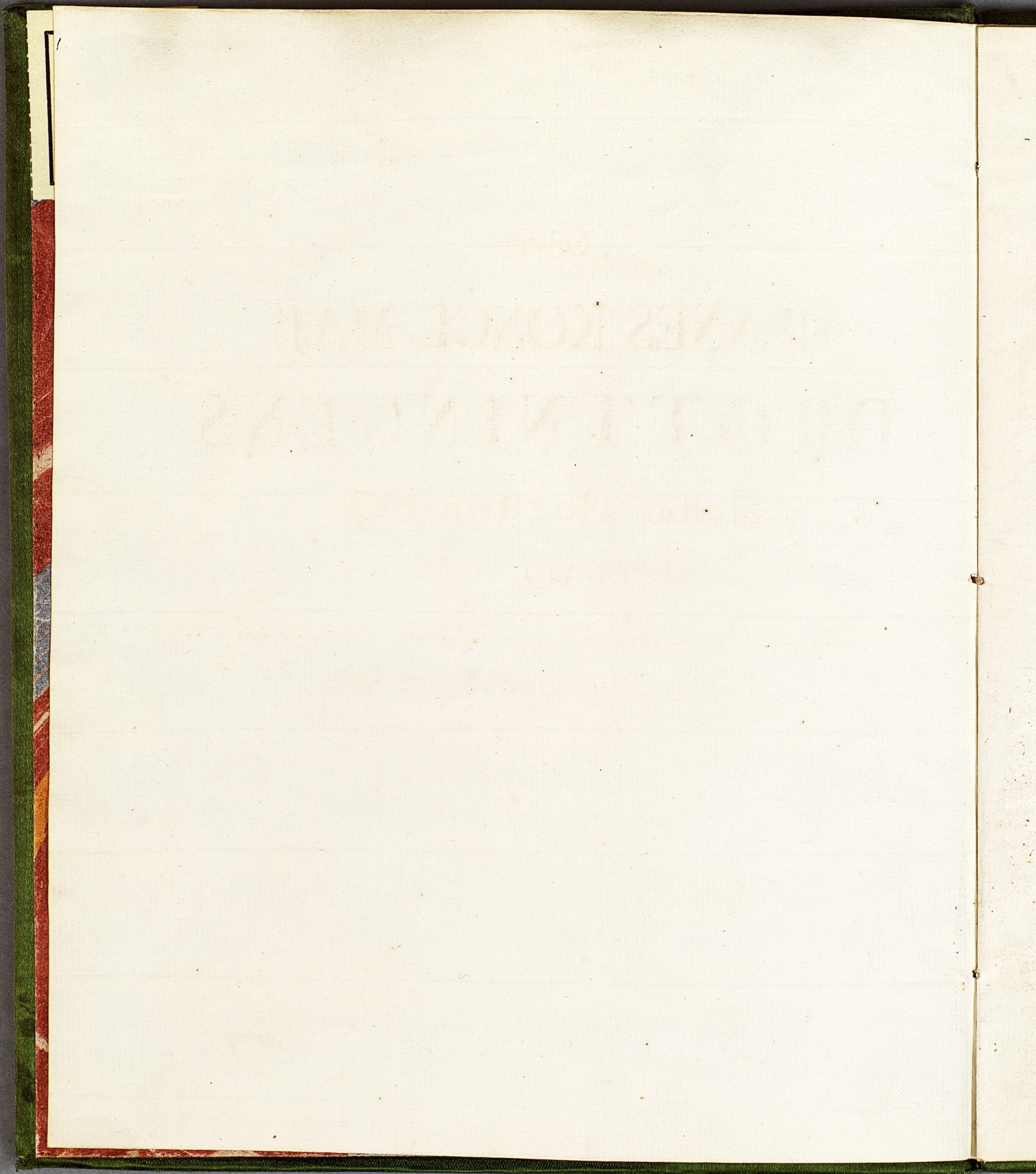


Nordenflycht

Vitt. Sij.
Vend. Kgl.
Louisa Ulr.

1753

Af Hedu. Charl. Nordenflycht



Ófwer

HENNES KONGL. MAJ^T
DROTTNINGENS

Helfas Högftönskade
Återwinnande.

Tryckt uti Kongl. Tryckeriet,

1 7 5 3.



DR. OTTENINGENS
HENNES KONIGL. MAJ.

Hellas Högskola
Ärsvinnande

Tryckt i Kongl. Tryckeriet
1753.





D I A N A,

Herda-Qwäde.

A M A R Y L L I S. D A F N E.

Herdinnors wåna hop, som alla qwällar lydde
På Amaryllis fång, den hon wid källan qwad;
Had' nu en runder tid förgåfwes gådt åstad,
Så snart det mörknade ell morgonrådnan grydde,
Til lunden, där hon förr på hornet plågadt rōra:
Nu war alt tyft och dōdt; Hwar fogel tagit flygt
Med Nymphen, som år wan det sidsta ordet föra,
I närmste skogar de sin' bo och nästen bygt.
De mantes nu ej mer på någon fång at swara,
Herdinnan borta war och nōjet affked fådt:
Den spake Hjorden sielf från feta betet gådt:
I berg och dalar såg man Lamben wilse fara.
Hår undrades hwad sorg all lundens ro förstörde.
En dag, når Dafné gick wid stranden af en å,
En bitter klagan hon ur skogens tyfta hōrde;
Då Amaryllis sorg i qwidan lydde så:

*

*

*

Mit

Mit spel jag icke mer til glada fånger rör:
I hefa tåreljud mit gälla horn sig byter:
Se Lagren wisnar bort och källan mer ej flyter:
Det klara Månans blofs et moln omringa tår.
DIANA i sin glants betåcks af mörker sky:
Skal bräcklighetens wåld til Guda-Barn sig stråcka
Och stumma Nornor få de Himla-foster gåcka?
Det stora Nordens Ljus de kulne dimbor bry.
Du glada Herde-flock! Håll up med fång och lek
Och låt din omsorg ej til Fåre-hjorden hinna;
Men tåre-offer red. Wår Stora Skydds-Gudinna
Af sjukdom blifwit matt, af plågor ligger blek!
Du west hwad hon ofs gjordt, sen wid wår låga tjåll
Dess Tempel helgadt blef, hur wåre hjordar trifwits:
Hur aldrig något Lamb af wilde tånder rifwits
Och at Dess mildhet gjordt wår Herda-lefnad fåll:
Jag minnes grant den dag, når Hon wår mark befåg
Och uti dalen gick at håra fogla-låten,
At blomstren hopetals upwåxte efter fåten
Och Ången lopp i grås, som torr och mager låg:
Ån mer de branta berg, der Lamben stupad' ned,
Med buskar prydde sig och med sin spåda gråda,
Nu åro Herdens lust och hjordens bästa fåda:
Gudinnans ógna-kast förbytte få wår hed:

All skögen gladde sig, flog ut i dubbel pragt.
På klinten stolta Gran och Almens höga grenar
Med gamla Eken til det låga gräs på renar
Iklådde sig ny drågt och prifad' Hennes magt:
De tåcke källor, som från Castals brunnen gå,
Dår fånad ofta drack och magra hjordars skara,
Som watnet grumlad' ned, nu helgade och klara
I rinnande Cristal för rena läppar stå:
Den wilde marken straxt af Honings-foglars hår
Betäcktes, sedan den med wåpling sig beströdde
Och Gettrens hwita saft ur stinna spenar flödde;
Förr ån de hunno hem och kommo husen när.
Alt detta har du ofs, O! Guda-Dotter, gedt;
Ty war wår fång Ditt lof: Wi Dig i tåflan wunno
Och wördnads offer på Dit Altar tida brunno,
Til hwilka Du ock har med blida ögon sedt.
En krans af röror rød och någre Myrtenblad
Jag bandt en gång ihop, i det jag wallad' fåren,
Den in i Templet bar, som något nytt af wåren
Och om Gudinnans Nåd för ringa gåfwan bad.
Alt sedan jag ock rönt *DIANAS* Höga skydd:
Min lilla hjord har ökts med betet uppå Liden;
Ej rofdjur driftat sig at röra et af kiden:
Jag ej så hårdt, som förr af wintrens ihl år brydd.

Dock

Dock är ej egit wål, som mig betagit har :
Fast mera binda öfs de Ljus och rena strålar,
Med hwilka Hon, som störst ibland Gudinnor prälar
Som skiljer mörkret åt, gör sielfwa natten klar.
En tidning ock en gång bland våra Herdar lopp:
Det sads förwisso at Apollos Syfter blida
Uppå de Twenne Berg, som stå wid Nordens fida,
En pryddand' ny Parnass har tänkt at råtta opp.
Ach! fälla Herda- park om dig den lyckan händt
At walle-hyddor sig i Guda-Bo fådt wända;
Dit ryckte och dit pris had' gådt til werldsens ända
Med den Gudinnans Namn, som ljuset hos dig tåndt.
Då hade flögd och ull och fårens trånga ans,
Din yftning och din mjölk ej warit all din åra:
Herdinnor hade då fådt wishets Songer låra
Och hugfat något mer, ån gå i wall och dans.
Då ingen driftat sig at blanda Lager-frukt
Med kårftwa ollon hop; Men öfwer alt i lunden
Det blifwit annat skick och ingen warit bunden
Med safwa måttas, som fådt finar' smak och lukt;
Men hwar år nu vårt hopp? Et hotand' ödes bud
Öfs alle håpne gjordt och fruktan hjertat trycker!
Kan Guda-Ått förgås! Min pipa brist i stycker,
Ell' för min ångflan ut i högsta klage-ljud.

Så

Så qwidde Amarill i skogens dystra gömma,
At rösten trångde sig til Dafnes öra fram,
Som rätta ordfak nu til hennes sorg förnam,
Och hwarför hon sit spel och qwäden måste glömma.
En frögd, med ömkan mångd, gick up i Dafnes hjerta.
Hon hastad' til sin wån och ljuffte tidning bar:
Håll, Amarillis, up, sad' hon, med qwal och sinårta!
Den store Jofurs Magt Gudinnan råddat har!

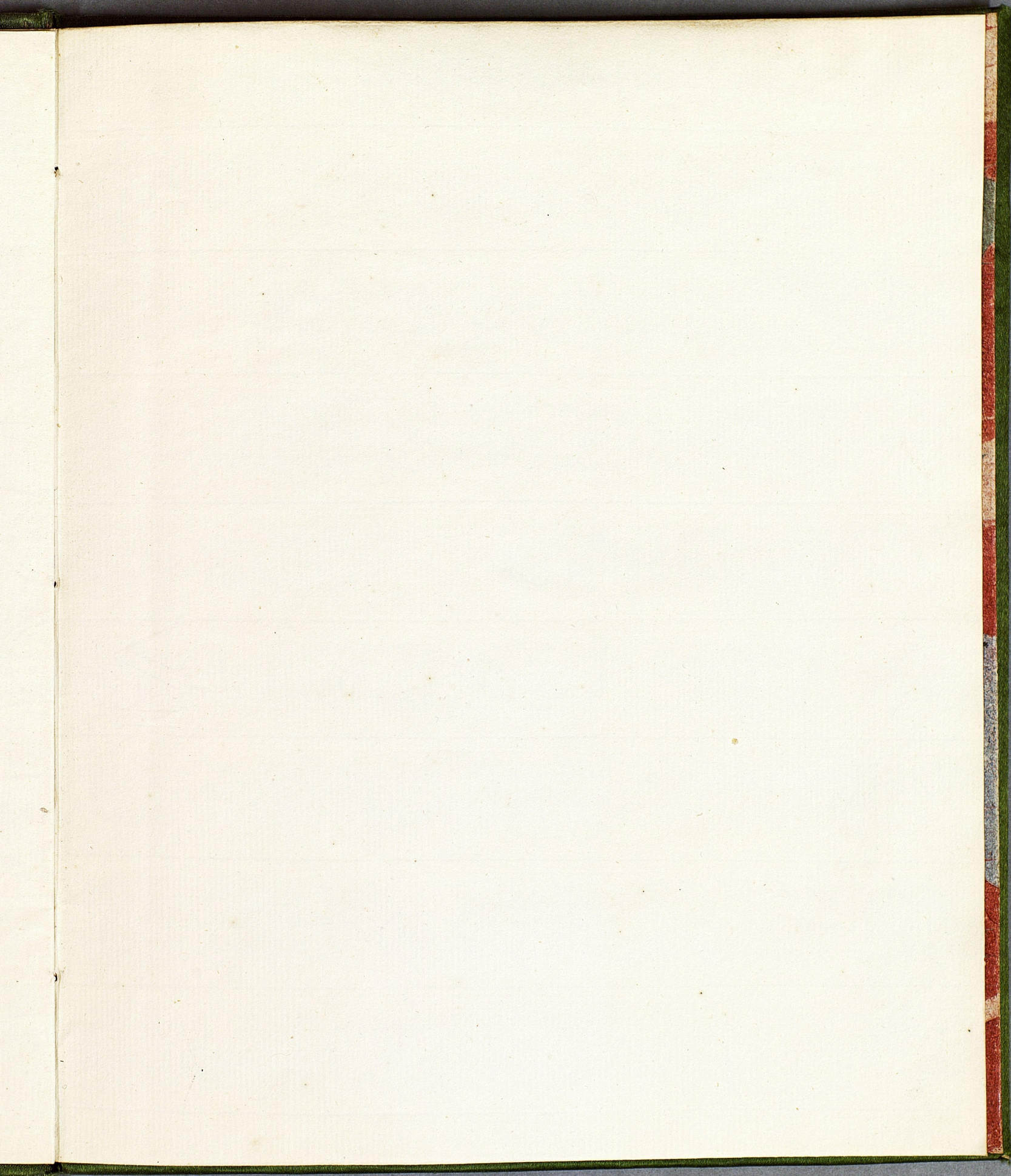
Underdånigst

Af

Hedvig Charlotte Nordensflycht.

Den hore Jolias Noge Chikwan tawant hui
Hill, Amurle, up, hat, hore, and dret odd h
Eton hore, at in wat odd hulle hiden h
En hage med oikant hange, gick up i Dains hore
Och hore hore in det och dviden hore h
Som hore hore up i hore hore hore
At hore hore sig at Dains det hore
Sa dvide Amurle i hore dret hore

Hedvig Charlotta Nordenflyden
1753









www.books2ebooks.eu